

3. Úkol na předmět Mnohorozměrná analýza

Jaromír Macoun

Březen 2022

3. úloha

Mějme náhodný vektor $\mathbf{X} \sim N_2(\mu, \Sigma)$, kde $\Sigma = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ a $\mu = \begin{pmatrix} 2 \\ 2 \end{pmatrix}$.

Uvažujme náhodné veličiny vzniklé z náhodného vektoru \mathbf{X} transformací $\mathbb{A}\mathbf{X} = (1, 1)\mathbf{X}$ a $\mathbb{B}\mathbf{X} = (1, -1)\mathbf{X}$. Tyto veličiny vznikly lineární transformací z mnohorozměrného normálního rozdělení, proto jsou také normální.

Pro normální náhodné veličiny se nezávislost ověřuje jednoduše, stačí zjistit hodnotu kovariance.

$$\text{cov}(\mathbb{A}\mathbf{X}, \mathbb{B}\mathbf{X}) = \mathbb{A}\text{cov}(\mathbf{X}, \mathbf{X})\mathbb{B}^T = \mathbb{A}\mathbb{B}^T = (1, 1) \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} = 0.$$

Tímto je ukázáno, že se opravdu jedná o nezávislé náhodné veličiny.

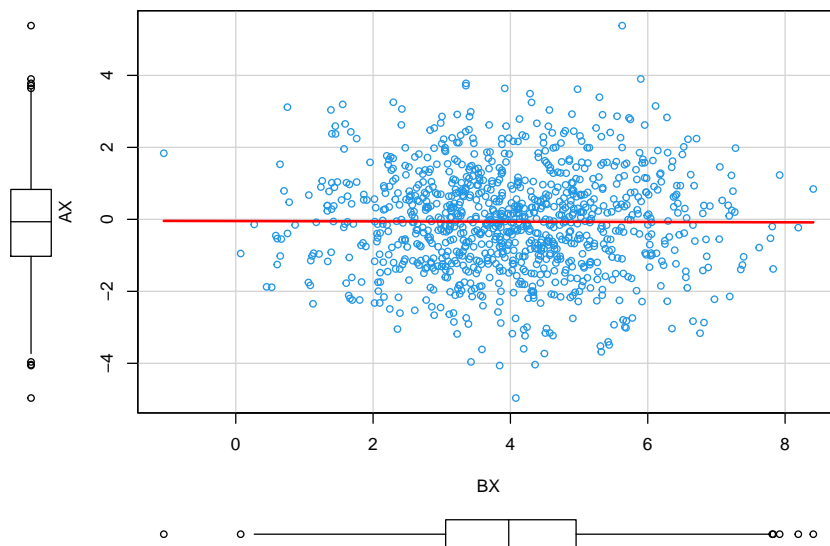
Mějme náhodnou realizaci vektoru \mathbf{X} o 1000 pozorováních. Nezávislost náhodných veličin je za předpokladu normality ekvivalentní nulové korelaci. Pokud uvažujeme lineární model, kde jako odezvu bereme $Z_1 = \mathbb{B}\mathbf{X}$ a jako vysvětlující proměnnou $Z_2 = \mathbb{A}\mathbf{X}$. Nulová korelace je ekvivalentní nulovosti parametru směrnice u regresoru Z_2 . V obrázku 1 je vykreslena regresní přímka společně s pozorováními a lze vidět, že přímka je téměř vodorovná. To je ve shodě s výsledkem teoretické části úlohy.

Marginální normální rozdělení

Mějme náhodnou veličinu \mathbf{X} s normovaným normálním rozdělením. Dále uvažujme náhodnou veličinu \mathbf{Z} , která se získá z \mathbf{X} následující transformací

$$\mathbf{Z} = \Phi^{-1}(F(\mathbf{Z}^2)),$$

kde F je distribuční funkce chí kvadrát rozdělení o jednom stupni volnosti a Φ^{-1} je kvantilová funkce normovaného normálního rozdělení. \mathbf{Z} má tedy také normované normální rozdělení, neboť aplikací distribuční funkce na náhodnou veličinu s touto distribuční funkcí dostáváme veličinu U s rovnoměrným rozdělením na intervalu $(0, 1)$. Dále transformací náhodné veličiny U kvantilovou funkcí Φ^{-1} dostáváme normované normální rozdělení.

Obrázek 1: Klasický bodový graf s regresní přímkou

Veličiny \mathbf{Z} a \mathbf{X} jsou nekorelované neboť platí

$$\text{cov}(\mathbf{X}, \mathbf{Z}) = \mathbb{E}\mathbf{X}\mathbf{Z} = 0$$

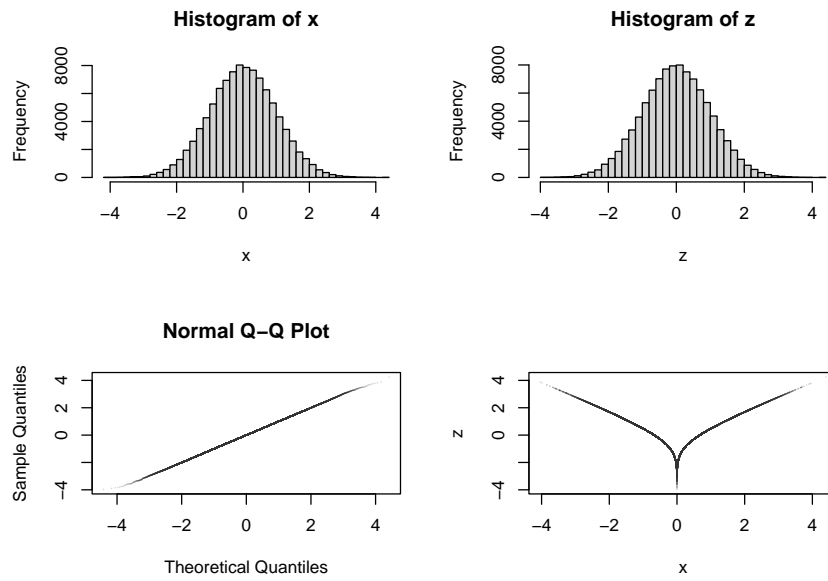
Poslední rovnost plyne z toho, že \mathbf{Z} je symetrické okolo nuly, tedy výraz $\mathbf{X}\mathbf{Z}$ (resp. funkce) je lichý.

Máme veličiny, které jsou nekorelované, ale jsou zřejmě závislé. Z toho vyplývá, že \mathbf{X} a \mathbf{Z} nemůžou mít sdružené normální rozdělení.

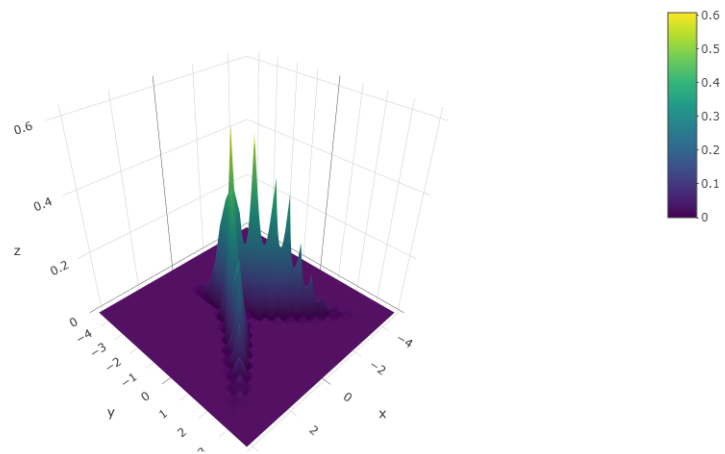
V simulaci jsem uvažoval 100000 pozorování náhodného výběru z normovaného normálního rozdělení. Jak je vidět z histogramu náhodné veličiny \mathbf{Z} (obrázek č. 2, zdá se že \mathbf{Z} má opravdu normované normální rozdělení (pro srovnání je i uveden histogram z náhodného výběru veličiny \mathbf{X}). QQplot se zdá být také normální. Nicméně na bodovém grafu (obrázek č. 2 vpravo dole) je vidět silná závislost mezi \mathbf{X} a \mathbf{Z} .

Dále je vidět porušení sdružené normality na obrázku č. 3. Tento obrázek zobrazuje odhad hustoty. Pro 3D zobrazení lze prohlédnout zde:

<https://labk10.karlin.mff.cuni.cz/~macounj1/obrazekweb.html>

Obrázek 2: Souhrn výsledků

Obrázek 3: Odhad 3D hustoty